

Województwo Małopolskie
ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków

Gmina Miejska Kraków
Pl. Wszystkich Świętych 3-4, 31-004 Kraków

Stowarzyszenie Architektów Polskich Oddział Kraków
Plac Szczepański 6, 31-011 Kraków

KONKURS NA OPRACOWANIE KONCEPCJI URBANISTYCZNO-ARCHITEKTONICZNEJ CENTRUM MUZYKI I PARKU MIEJSKIEGO W KRAKOWIE

WYNIKI KONKURSU

I NAGRODĘ

w wysokości 150 000 zł oraz zaproszenie do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki na opracowanie dokumentacji projektowej będącej szczegółowym opracowaniem pracy konkursowej otrzymuje:

Praca konkursowa o numerze 001

Uczestnik konkursu:

SBS Engineering Group, Kraków, Polska
oraz

3TI Progetti Italia – Ingegneria Integrata S.P.A, Rzym, Włochy

Skład zespołu autorskiego:

Maher Mater, Kraków

Piotr Ehrenhalt, Kraków

Anna Kowal, Kraków

Współpraca: arch. arch. Tomasz Giefert, Joanna Ryś, Dominika Strzałka, Anna Eckes, Michał Sajdek, Joanna Tomecka, Sebastian Machaj; arch. kraj. Małgorzata Tujko;

Akustyka: Octavio Inacio, Higini Arau

Uzasadnienie:

I nagrodę w konkursie na projekt Centrum Muzyki w Krakowie otrzymuje praca nr 001 za koncepcję budynku w miejscu, które, wraz z parkiem, ma stać się nowym ogniskiem kultury, obecnie będąc lokalizacją zdominowaną przez zabudowę mieszkaniową.

Idea przestrzenna opiera się tu na choreografii ruchu ludzi przybywających zarówno od strony miasta jak i wiślanych bulwarów, w sposób jednoznacznie wiążący rzekę, park i plac zaproponowany przy nowym rondzie. Przestrzeń publiczna placu wprowadza element miejskiej elegancji, tak charakterystyczny dla krakowskich miejskich enklaw. Dobry jest też pomysł przenikania tego placu z częścią parkową, choć park mógłby mieć tu więcej do powiedzenia, w ten sposób uwzględniając walory istniejącej zieleni.

Przestrzeń parku niesie w sobie tajemnicę dawnych reliktyw, w tym śladowo aktualnie obecnego fortu Twierdzy Kraków „Luneta Grzegórzecka”. Horyzontalna bryła nowego Centrum akcentuje obecność tego świadka historii zniżając się w kierunku Caponieri fortu delikatnym, ale znaczącym obniżeniem dachu. Materiał budowy fortu pojawia się jako podstawowe tworzywo muzycznych przestrzeni uformowanych od strony foyer płynnie, dzięki drobnym gabarytom ceramicznego budulca.

Wspólne foyer bardzo dobrze powiązane z przestrzenią wejściowego placu kieruje do największych sal i parku w sposób czytelny i pozwalający, dzięki transparentnej elewacji, na obecność tak w zieleni jak i w zamkniętej kubaturze.

Pomimo koniecznych dalszych korekt niektórych parametrów sal, a w szczególności sal miejskich, zarówno pod kątem korekt akustycznych jak i uszczegółowień funkcjonalnych, są one w ramach założonej idei możliwe. Praca jest jedną z czterech najwyżej ocenionych z grona nadesłanych przez

konsultantów ds. akustyki. Sposób prezentacji tych sal, choć dobry w założeniach, jest we fragmentach zbyt szkicowy. Do pracy zostaną sformułowane szczegółowe wytyczne i zalecenia dotyczące funkcjonalności i szczegółowej estetyki, związane z potrzebami użytkownika.

Decyzja o umieszczeniu przestrzeni obsługujących sale wzdłuż elewacji północnej podkreśla rangę głównego wejścia najbliższego potokom ludzi przybywającym z miasta i umożliwi rozdzielenie ruchu publiczności i muzyków w sposób prosty i łatwo zapamiętywalny. Elewacja ta, w opinii Jury wymaga dalszych działań w obrębie jej artykulacji, przy pozostawieniu przewidzianych już interesujących przebieg widokowych. Decyzja o obniżeniu wysokości obiektu (w stosunku do możliwych 25 m jest tu 18 m) zmniejsza też ewentualną uciążliwość budynku dla sąsiedniej zabudowy mieszkaniowej, nie generując ruchu wzdłuż całej północnej elewacji a koncentrując go przy planowanym rondzie. Ograniczona przez projektantów wysokość obiektu, choć lokalnie będzie musiała nieco wzrosnąć ze względu na korekty akustyczne i konstrukcyjne, w ramach idei płynnie podnosząc się i opadając sprzyja utrzymaniu widoku na rzekę dla mieszkańców górnych pięter budynków.

Prosta formalnie koncepcja i planowane materiały odnoszą się do krakowskiego genius loci w sposób przydający unikalności projektowi, wyrastającemu w swoich nastrojach i z niepowtarzalnych krakowskich piwnic i z pięknych gwiazdzystych kościelnych sklepień.

Zakładając, że obiekt poświęcony kulturze i jej immanentnej części jaką jest muzyka, powinien pozwalać mieszkańcom i gościom na identyfikację z miejscem, miastem i jego tradycją, projekt stanowi propozycję klarowną i jednoznaczną.

Romantyzm miękkich i rzeźbiarsko opracowanych, ceramicznych ścian i sklepień daje możliwość odczuwania kameralności a jednocześnie monumentalnej elegancji, daje sposobność poczucia łączności z przyrodą w przestrzeni i w połączeniu z miastem, będąc jednocześnie od niego, tam gdzie trzeba, dyskretnie oddzielnym.

Koncepcja ma potencjał uzyskania niepowtarzalności krakowskiego centrum muzyki za pomocą prostych środków przy obietnicy bogactwa różnorodnych wrażeń. A o to przecież w architekturze chodzi najbardziej.

II NAGRODĘ

w wysokości 75.000 zł otrzymuje:

Praca konkursowa o numerze 005

Uczestnik konkursu:

Metra et Associates – Brigitte Metra, Paryż, Francja

Skład zespołu autorskiego:

Główny projektant: Metra et Associates – Brigitte Metra, Paryż, Francja

Akustyk: Nagata Acoustics America, Inc – Yasuhisa Toyota, Los Angeles, USA

Architekt krajobrazu: ID biuro projektów Stożek & Śnieżek, Kraków, Polska

Uzasadnienie:

II Nagrodę przyznano pracy nr 005 za:

Najsilniejszą stroną pracy jest przyjęcie dobrych rozwiązań dotyczących typologii, kształtu i proporcji sal koncertowych, realizujących założenia konkursowe. Rozwiązania w zakresie ich akustyki zostały najwyższej ocenione przez zespół ekspertów. Pozytywnie skomentowano także kompozycje obiektu o skali odpowiadającej zastanemu kontekstowi przestrzennemu: cztery wyższe, oddzielne bryły o rzeźbiarskim charakterze, pozostawiają pomiędzy sobą wolne przestrzenie umożliwiające wglądy w stronę parku z budynków sąsiednich, znajdujących się po stronie północnej. W tych czterech bryłach umiejscowiono poszczególne sale koncertowe i sale prób, które obudowane zostały funkcjami uzupełniającymi i połączone od strony południowej niższym foyer, którego atrakcyjna przestrzeń przenika się z otaczającym go założeniem parkowym. Dach nad foyer został umiejętnie wykorzystany jako ogólnodostępny taras widokowy, przez co poszerzona została powierzchnia rekreacyjno-parkowa.

Za słabsze strony pracy uznano pewne braki w rozwiązaniach funkcjonalno-przestrzennych dotyczących stref technicznych i zaplecza scenicznego. Poziomy scen umieszczone zostały na różnych wysokościach, co powoduje trudności z transportem instrumentów między salami. Brak

czytelne rozwiązanie strefy dostaw, jako pomieszczenia wewnątrz budynku, wydzielonego funkcjonalnie od kulis sal koncertowych, nie zaproponowano w sposób czytelny lokalizacji garażu. Przesądzającą dla umieszczenia pracy jako numer drugi w konkursie była ocena części jury odnośnie propozycji idei dla architektury obiektu jako manierycznej i odległej od krakowskiego ducha miejsca.

WYRÓŻNIENIE RÓWNORZĘDNE w wysokości 25 000 złotych otrzymuje:

Praca konkursowa o numerze 002

Uczestnik konkursu:

Konior Studio Tomasz Konior, Katowice, Polska

Skład zespołu autorskiego:

Autor: Tomasz Konior

Współpraca: Dominik Koroś, Paweł Przeniosło, Wojciech Purski, Dominika Lorek, Dariusz Gajewski, Magdalena Jagoda, Kacper Krok, Monika Lipińska, Anna Adamiecka, Patrycja Lyszczak, Borys Moryl

Akustyka: Yasuhisa Toyota

Konstrukcja: Marcin Karczmarczyk

Instalacje: Paweł Lisiak

Uzasadnienie:

W pracy nr 2 wyróżnić należy bardzo dobre – wzorcowe wręcz – rozwiązania funkcjonalne sal koncertowych i ich zaplecza. Najlepszy i najbardziej przemyślany spośród wszystkich prac układ komunikacyjny, zarówno z punktu widzenia muzyków, transportu instrumentów, organizacji dostaw jak i wzajemnej lokalizacji pomieszczeń. Akustyka sal nie budzi większych zastrzeżeń, obie oferują potencjalnie bardzo dobrą jakość akustyczną. Zastosowano w nich „pływające” balkony z trwale sprzężoną kubaturą, przy zachowaniu zasady sal pudełkowych („shoe box”). Wnętrza sal są bardzo efektowne, choć niepokoi formalne podobieństwo ich wystroju do Sali NOSPR.

Najwięcej wątpliwości budzi ogólna dyspozycja funkcjonalno-przestrzenna oraz przytłaczająca, introwertyczna w swoim wyrazie architektura. Obiekt nie oferuje powiązań z otaczającym go terenem parkowym, wręcz się przed nim zamyka. To wrażenie pogłębione jest decyzją o zlokalizowaniu głównego wejścia na wysoko wyniesionym ponad poziom terenu tarasie 1 piętra, na który prowadzą monumentalne schody. Forma masywnej kolumnady frontowej nie została powiązana kompozycyjnie z pociętą horyzontalnie (i nieregularnie) główną bryłą obiektu.

Negatywnie należy ocenić decyzję o budowie dwóch kondygnacji podziemnych, która skutkować będzie gwałtownym wzrostem kosztów budowy obiektu. W kontekście wskaźników techniczno-ekonomicznych razi też bardzo duża powierzchnia i kubatura obiektu, znacznie przekraczająca wymagania funkcjonalne.

WYRÓŻNIENIE RÓWNORZĘDNE w wysokości 25 000 złotych otrzymuje:

Praca konkursowa o numerze 006

Uczestnik konkursu:

Plus3 Architekci Sp. z o.o., Warszawa, Polska

Skład zespołu autorskiego:

Katarzyna Głazewska, Warszawa, Polska

Uzasadnienie:

Jako największą zaletę pracy odnotować należy interesujące w skali rozrzeźbienie obiektu i dobre wpisanie go w otaczający teren parkowy. Dostępne dla wszystkich schody, pochylnie i zielone dachy powodują, że cały kompleks Centrum Muzyki oferuje mieszkańcom Krakowa atrakcyjną przestrzeń rekreacyjną o publicznym charakterze. Korzystne jest także rozbieżność kubatury obiektu na niższy

w skali cokoł i wyższe, wystające z niego skrzynie sal koncertowych. Ciekawe formy architektoniczne, szczególnie w obrębie stref wejściowych i wewnątrz sal koncertowych. Dyskusyjne jest natomiast samo rozwiązanie parku, z mocno wydobytym zarysem fortyfikacji, które – choć realizowane za pomocą żywopłotów i konstrukcji ziemnych – ingeruje bardzo mocno w istniejącą, malowniczą i organiczną przestrzeń parkowo-leśną.

O wiele więcej wątpliwości budzą jednak podstawowe dyspozycje funkcjonalno-przestrzenne samego obiektu. Decyzja o całkowitym rozdzieleniu funkcjonalnym stref Filharmonii od kompleksu miejskich sal koncertowych i przecięciu ich strefą wejściową założoną na osi północ-południe jest w ocenie sądu konkursowego błędna, gdyż sytuuje główne wejście do obiektu od północy, czyli od drogi dojazdowej o zapleczowym charakterze, a nie od zachodu, czyli od głównego dojazdu i dojść pieszych.

Poprawna organizacja wewnętrznego foyer i wejść słuchaczy, jednak nieprzemysłana i nadmiernie skomplikowana komunikacja w obrębie sal koncertowych, zwłaszcza z punktu widzenia ruchu muzyków i instrumentów. Złe rozwiązanie strefy dostaw. Nieprawidłowe pod względem akustyki rozwiązanie sal koncertowych: balkony boczne wcięte w bryłę tworzą pułapki dla dźwięku, sale filharmoniczne zdecydowanie zbyt szeroka.

WYRÓŻNIENIE RÓWNORZĘDNE w wysokości 25 000 złotych otrzymuje:

Praca konkursowa o numerze 007

Uczestnik konkursu:

WXCA Sp. z o.o., Warszawa, Polska

Skład zespołu autorskiego:

Architektura: Szczepan Wroński, Krzysztof Budzisz, Michał Lipiec, Krzysztof Moskała, Ewelina Szelaąg, Kacper Karpiński, Beata Głaz, Paweł Wolanin, Piotr Zowada

Akustyka, architektura: Aleksander Nowacki

Akustyka: Marc Quiquerez, Akustyka, technologia sceniczna: Piotr Kozłowski

Konstrukcja: Krzysztof Bielazik, Tomasz Korzeniewski, Wizualizacja: Sebastian Kochel

Uzasadnienie:

Klarowna dyspozycja funkcjonalno-przestrzenna. Wyraźny podział bryły na dwa komponenty: niższego, przeszklonego cokołu mieszczącego foyer i wyodrębnionych z niego ceramicznych brył sal koncertowych jest korzystny w skali, zarówno w relacji z otaczającą zabudową, jak i terenami zielonymi. Dobry układ funkcjonalny obiektu i prawidłowe strefowanie funkcji, z ocienionym foyer, przenikającym się z terenem parku. Architektura elegancka, przestrzenna, dobra w proporcjach, materiałach i w detalu. Jury odnotowało jednak niepokojące podobieństwo architektury obiektu do pracy, która wygrała rozstrzygnięty niedawno konkurs na Centrum Muzyki w Żelazowej Woli.

Budzącym największe kontrowersje elementem pracy jest architektura sal koncertowych: z jednej strony podkreślić należy piękno i oryginalność ich wystroju, z drugiej strony eksperci ds. akustyki stwierdzili, że ich kształty (typu „arena”) nie spełniają wymagań konkursu, szczególnie niekorzystny jest kształt trapezu sali filharmonii, który eliminować będzie boczne odbicia dźwięku. Stwierdzono ponadto, że spektakularne wizualnie rozwiązanie sufitu nie przekłada się na jakość akustyczną i nie daje możliwości poprawy akustyki wewnątrz na dalszych etapach prac projektowych.

Rafał Zawisza

Sekretarz Organizacyjny Konkursu